



Gemeente Utrecht

2 0 1 8

NOTULEN VRAGENUUR

Vragenuur – 11 januari 2018

Vragenuur, gehouden op donderdag 11 januari 2018 te 17.00 uur.

Voorzitter: de heer Van Schie.

Aanwezig zijn de leden Van Eijndhoven, Paardekooper, Podt, Post en Van Schie.

Tevens zijn aanwezig de fractiemedewerkers Koppelaar en Krooneman.

Namens het college zijn aanwezig burgemeester Van Zanen en de wethouders Diepeveen en Geldof.

Griffier: de heer Lith.

Opening van het vragenuur.

De **VOORZITTER**: Dames en heren, ik open de vergadering. Welkom bij het vragenuurtje van de gemeenteraad van Utrecht. Er zijn drie vragen ingekomen. Voor het stellen en het beantwoorden daarvan staan ons 60 minuten ter beschikking.

1. Vragen van mevrouw Krooneman (PvdA) inzake de sluiting van Jongeren centrum Geuzenwijk.

Mevrouw **KROONEMAN** (PvdA): Voorzitter! Vorige week berichtte de website www.zoiszuil.nl dat de Jongerenhuiskamer Geuzenwijk is gesloten omdat de bestaande huisvesting is vervallen en er nog geen andere plek is gevonden. Als reactie op de vele overlast en criminaliteit in de Geuzenwijk richtten drie wijkbewoners in februari 2008 de Jongerenhuiskamer op. Dit bewonersinitiatief heeft de afgelopen jaren voor de jongeren in de wijk veel betekend. Door o.a. ontmoeting, huiswerkbegeleiding en gesprekken zijn de leefomstandigheden in de Geuzenwijk aanzienlijk verbeterd.

De PvdA-fractie is teleurgesteld over de sluiting van dit bijzondere en succesvolle bewonersinitiatief en stelt daarom het college de volgende vragen.

1. Hoe denkt het college over de sluiting van de Jongerenhuiskamer terwijl de jongeren en de buurtwerkers die willen behouden?
2. Is het college bereid om samen met de Jongerenhuiskamer op zoek te gaan naar een oplossing voor het probleem zodat dit succesvolle initiatief kan worden doorgezet?

De heer **DIEPEVEEN** (wethouder): Voorzitter! De Jongerenhuiskamer Geuzenwijk heeft sinds maart 2017, tien maanden geleden, gratis gebruik kunnen maken van de ruimte in het pand van Jeugdzorg Youké in de Koppestokstraat. Omdat Youké het pand intussen heeft verkocht, kan de huiskamer daar niet blijven. Uit een haalbaarheidsonderzoek naar mogelijke locaties kwamen niet direct geschikte alternatieven naar voren, ook omdat het de nadrukkelijke wens van de initiatiefnemers is om zich echt op Geuzenwijk te concentreren en om in de onmiddellijke nabijheid van de Jongerenhuiskamer in de Koppestokstraat een nieuwe plek te vinden. De deelname aan het haalbaarheidsonderzoek van verschillende partners in de wijk, zoals JoU, Me'kaar, Stichting Buurtpastoraat en Mitros, hebben tot gevolg gehad dat ondanks het feit dat destijds geen passende locatie is gevonden de relatie met de voortrekkers van de Jongerenhuiskamer – drie bijzondere mannen met veel binding en netwerken in de wijk – intussen is verbreed. De onderlinge contacten worden voortgezet en waar mogelijk wordt meer dan voorheen de samenwerking aangegaan. Dat kwam tot uiting op de dag van de presentatie van het boekje op 13 december jl. bij speeltuinvereniging De Watergeus in de Geuzenwijk. Dat boekje werd de initiatiefnemers aangereikt als blijk van waardering van de gemeente. Wij wilden dit feit niet onopgemerkt voorbij laten gaan. In het boekje en bij de presentatie met



vele partners uit de wijk kwam dat prachtig tot uitdrukking. Dat was ook bij de oud-en-nieuwviering het geval. De voortrekkers van de Jongerenhuiskamer hebben vanuit Speeltuinen De Watergeus in de wijk oud-en-nieuwactiviteiten voor de jeugd georganiseerd. Die zijn allemaal goed verlopen. Zeker heeft daarbij de betrokkenheid van de initiatiefnemers van de Jongerenhuiskamer een rol gespeeld. Wij willen hen op een aantal markante momenten opnieuw benaderen, bijvoorbeeld bij de komende ramadan. Hiermee zijn de eerste stappen gezet om de kracht en de activiteiten van de Jongerenhuiskamer, in welke vorm dan ook, voor de toekomst te behouden, passend bij de visie en de werkwijze van de Jongerenhuiskamer. Weliswaar is de locatie nu gesloten, maar het initiatief is niet weg. Dat blijft meer dan voorheen bestaan door het contact met de bondgenoten, de wijkagenten en andere belangrijke partijen in de wijk.

Mevrouw **KROONEMAN** (PvdA): Voorzitter! Kan de wethouder bekijken of er voor dit initiatief een fysieke plek is?

De heer **DIEPEVEEN** (wethouder): Voorzitter! Wij zijn en blijven in contact met de broers en met de drie mannen. Zij onderhouden onderling nauw contact, ook met andere partners in de wijk. Wij zijn en blijven met hen in gesprek. Dat betekent dat als op enig moment de vraag in beeld komt om iets op een meer permanente basis te doen, wij daarover met hen in gesprek gaan. Wij zullen dan de mogelijkheden bekijken. Dat is echter op dit moment niet aan de orde. Er wordt echter goed samengewerkt. Op belangrijke momenten in het jaar blijven zij in de wijk een rol vervullen.

2. Vragen van mevrouw Paardekooper (GroenLinks) en de heer Te Hoonte (VVD) inzake "Als de boot gezonken is ...".

Mevrouw **PAARDEKOOPER** (GroenLinks): Voorzitter! Op 6 januari jl. publiceerde De Utrechtse Internet Courant een artikel, getiteld "Vergane glorie langs de Vaartse Rijn", waarbij een aantal (half) gezonken bootjes in beeld werd gebracht. Sommige waren gezonken, sommige waren alleen maar een wrak en sommige waren weelderig begroeid met gras. In één geval was te zien dat de buitenboordmotor onder water was geraakt, wat mogelijk heeft geleid tot een olielek.

De Vaartse Rijn is niet de enige plek in de stad waar bootjes half of helemaal vergaan dan wel beschadigd raken. Ook langs de singels en andere waterlopen liggen soms wrakken. Natuurlijk kan het na een storm gebeuren dat een bootje vol water staat, maar naar sommige bootjes is duidelijk lange tijd niet omgekeken. Dat is jammer, want in de stad is een tekort aan ligplaatsen. Er zijn veel mensen die op een ligplaats wachten. Daarom schrijft de gemeente geen nieuwe wachtenden in. Ligplaatsen staan op naam. Wie een ligplaats heeft, kan die ook voor een nieuw bootje gebruiken als het oude is gezonken.

De fracties van GroenLinks en VVD hebben hierover de volgende vragen.

1. Klopt het dat regelmatig gezonken bootjes en wrakken uit het water worden gehaald, maar dat deze niet altijd door de rechtmatige eigenaar worden opgehaald?
2. Wat gebeurt er met bootjes die niet worden opgehaald? Worden voor de berging kosten in rekening gebracht?
3. Worden de bootjes geregistreerd op eigenaar? Zo ja, worden de eigenaren aangesproken op het feit dat hun bootje is gezonken dan wel een wrak is? Zo nee waarom niet?
4. Is het mogelijk om eigenaren van wrakken en gezonken bootjes eventueel na een waarschuwing de ligplaatsvergunning te ontnemen?
5. Staan in de vergunning eisen om bijvoorbeeld in de winter of na een storm maatregelen te nemen die voorkomen dat het vaartuig zinkt? Is het mogelijk om deze te handhaven?
6. Maakt de gemeente Utrecht gebruik van de Wrakkenwet zoals andere beheerders in Nederland? Zijn er bezwaren om deze wet in te zetten?
7. Het college heeft op grond van art. 4.3.3. van de havenverordening de mogelijkheid om aanvullende voorwaarden te stellen voor het verlenen van een ligplaatsvergunning. Is het college bereid te onderzoeken of aanvullende voorwaarden kunnen worden gesteld die kunnen helpen om het zinken van bootjes te voorkomen?

De heer **GELDOF** (wethouder): Voorzitter! Veel dank voor de vragen.

Het antwoord op de vragen 1 en 2. Het klopt dat regelmatig bootjes en wrakken uit het water worden gehaald en worden opgeslagen. In de stad gebeurt dit door de Havendienst en in Leidsche Rijn door het Waterschap HDSR, de beheerder van het water bij de Stichtse Rijn. Als het kan, wordt eerst de eigenaar van de boot benaderd om zelf iets te doen. Wij kunnen echter niet altijd vaststellen van wie een bootje is. Bootjes worden drie maanden lang bewaard. De meeste eigenaren komen in die tijd de boot



ophalen. Het beeld is dat eigenaren hiervan leren. Ik heb mij door de ambtenaren laten vertellen dat zij niet hebben meegemaakt dat van dezelfde eigenaar een tweede keer een boot uit het water is gehaald. Komt de eigenaar niet, dan wordt de boot vernietigd.

Het antwoord op vraag 3. De meeste eigenaren hebben van de gemeente een ligplaatsvergunning gekregen. Hij of zij moet op de boot een gemeentesticker plakken. Aan de hand daarvan kunnen wij de eigenaar benaderen als er met de boot iets aan de hand is. Is er geen vergunning of sticker, dan lukt het vaak niet om de eigenaar te vinden. Dat komt omdat een vergunning is bestemd voor een zone, niet voor een specifieke plek. Van wie een bootje is, kunnen wij aan het bootje zelf niet zien.

Het antwoord op vraag 4. Het is juridisch mogelijk om als de regels van de vergunning niet worden nageleefd, eigenaren van wrakken of gezonken bootjes na een waarschuwing de vergunning te ontnemen.

Het antwoord op vraag 5. In iedere vergunning is opgenomen dat de boot altijd drijvend moet worden gehouden en deugdelijk moet worden afgemeerd. Daaronder vallen gevolgen van winters en stormen. Het handhaven van de regel is mogelijk als wij de eigenaar kunnen achterhalen. Wij kunnen hem of haar erop aanspreken. Mocht een bootje zijn gezonken, kunnen wij het weghalen.

Het antwoord op vraag 6. Wij maken gebruik van de Wrakkenwet, zeker in gevallen van waterverontreiniging. Daar moeten wij strak op zijn.

Het antwoord op vraag 7. In de vraag is sprake van het "verlengen" van een vergunning, maar ik denk dat "verlenen" wordt bedoeld. De gemeente verleent vergunningen. In de praktijk is van verlengen geen sprake, want een vergunning is er of is er niet. In de voorwaarden van de vergunning staat dat men ervoor moet zorgen dat de boot drijft. Hoe men dat doet, laat ik graag over aan de eigenaar. Die moet daarvoor zorgen. Wij zien geen meerwaarde in aanvullende regels. Uiteindelijk houdt de vergunning in dat een boot drijvend moet zijn en deugdelijk moet zijn afgemeerd. Als dat niet het geval is, kan de gemeente optreden.

De heer **KOPPELAAR** (Student en Starter): Voorzitter! Als ik het antwoord van de wethouder op de laatst gestelde vraag goed beluister, hoor ik dat vergunningen voor onbepaalde tijd worden verleend en niet hoeven te worden verlengd.

De heer **GELDOF** (wethouder): Ja, zo heb ik dat van mijn ambtenaren begrepen. Ik heb dat niet zelf gevalideerd. Bij mijn weten heeft iemand een ligplaatsvergunning. Hij of zij betaalt daarvoor jaarlijks een bedrag. De vergunning kan worden ingetrokken als niet aan de voorwaarden wordt voldaan.

Mevrouw **PAARDEKOOPER** (GroenLinks): Voorzitter! Ik hoor de wethouder zeggen dat het in sommige gevallen niet mogelijk is om te achterhalen van wie een bootje is. Is dat het geval als de sticker is verdwenen? Wat moet ik mij daarbij voorstellen?

De heer **GELDOF** (wethouder): Voorzitter! Als er geen sticker op het bootje is geplakt, is er geen nummer waaraan wij kunnen zien van wie het is. Het kan zijn dat iemand een vergunning heeft, maar op de boot geen sticker heeft geplakt. Het kan ook zijn dat iemand een boot heeft, maar geen vergunning en dat het vaartuig is gezonken. Ook dan komen wij er niet gauw achter van wie de boot is. Als de boot is gezonken, kunnen wij optreden. Soms helpt de Havendienst. Het komt voor dat een boot vanwege wind en/of zware regenval is gezonken. De Havendienst kan dan helpen met een pomp zodat de boot weer drijvend wordt. Ook dat soort dingen doen wij. Wij zijn er voor de inwoners. Zij willen graag van hun bootje genieten.

3. Vragen van de heer Koppelaar (Student & Starter) inzake "Pak intimidatie op de Utrechtse straten aan".

De heer **KOPPELAAR** (Student en Starter): Voorzitter! De afgelopen tijd heeft Student & Starter veel signalen ontvangen van (seksuele) intimidatie in Utrecht op straat. Dat zijn signalen die je liever niet ontvangt: iedereen moet zich immers vrij voelen en veilig over straat kunnen gaan. De Student & Starter-fractie maakt zich hierover zorgen en ziet graag dat deze problematiek wordt aangepakt.

Inmiddels hebben verscheidene Nederlandse gemeenten, waaronder Amsterdam en Rotterdam, maatregelen getroffen om deze (seksuele) intimidatie op straat aan te pakken. Zo hebben deze gemeenten in de Algemene Plaatselijke Verordening straatintimidatie strafbaar gesteld. Daarnaast heeft Rotterdam ook andere maatregelen getroffen, zoals het lanceren van een app.

De Student & Starter-fractie ziet graag dat Utrecht een vergelijkbare aanpak formuleert en duidelijk maakt dat (seksuele) intimidatie niet wordt getolereerd. Daarom hebben wij de volgende vragen.



Vragenuur van 11 januari 2018

4

1. Op welke manieren pakt de Gemeente Utrecht momenteel (seksuele) intimidatie op straat aan?
2. Heeft het college al gesproken met collega's in Amsterdam en Rotterdam over de maatregelen die zij hebben getroffen? Zo nee, is het college bereid om dit te doen om erachter te komen wat werkt?
3. Is het college in het verlengde daarvan bereid te onderzoeken of (seksuele) intimidatie strafbaar kan worden gesteld in de Utrechtse Algemene Plaatselijke Verordening?
4. Is het college daarnaast bereid een aanpak op maat te formuleren om (seksuele) intimidatie op straat aan te pakken?

De heer **VAN ZANEN** (burgemeester): Voorzitter! Dank voor de vragen. Wij delen de zorgen van de heer Koppelaar. Zoals men weet, hebben op 30 november jl. mevrouw Rajkowski, de heer Işik, mevrouw Scally, mevrouw Freytag, mevrouw Metaal en de heer Kleuver mondelinge vragen gesteld over de vraag of Utrecht een Safe Streets gemeente wordt. Locoburgemeester Everhardt heeft geantwoord dat hij graag de problemen rond de veiligheid van meiden en vrouwen in de openbare ruimte wil onderzoeken en dat hij de uitkomsten van het onderzoek met u en met de UN Women National Committee zal delen. Op 13 december jl. heeft locoburgemeester Everhardt in aanwezigheid van twee vertegenwoordigers van het UN Women National Committee en raadslid mevrouw Rajkowski de intentieverklaring Safe Streets ondertekend. In de intentieverklaring staat: "Daarom spreek ik de intentie uit om van de gemeente Utrecht een Safe Streets gemeente te maken en te doen wat in mijn macht ligt om de veiligheid van vrouwen en meisjes in de openbare ruimte, het uitgaansleven en het openbaar vervoer te waarborgen." Het college wil straatintimidatie ook betrekken bij de uitwerking van de intentieverklaring Safe Streets.

Het antwoord op vraag 1. Ik herhaal graag wat de locoburgemeester op 30 november jl. in de raad heeft gezegd. Ook nu al spannen wij ons samen met allerlei partners in om de veiligheid van mensen in de openbare ruimte te verbeteren, denk aan de reguliere inzet van politie en toezichthouders, ook 's nachts ondersteund door cameratoezicht, de inzet van het jongerenwerk en specifiek het meidenwerk om de weerbaarheid te vergroten en aan de inzet van integrale projecten, zoals Veilig Uitgaan, de Vreedzame Wijk en school- en sportverenigingen. Wij zetten ons ook in om situaties die zich niet in de openbare ruimte afspelen te verbeteren of te voorkomen, denk aan werk-, vereniging- en schoolsituaties, bijvoorbeeld door het vergroten van weerbaarheid, het versterken van het gevoel van eigenwaarde, hulp aan slachtoffers van geweld in afhankelijkheidsrelaties en de inzet om altijd in acute situaties opvang te regelen. Opvang is heel belangrijk.

Het antwoord op vraag 2. Wij zullen samen met Amsterdam en Rotterdam en eventueel ook met andere partijen contact zoeken bij de uitwerking van het Safe Streets initiatief.

Het antwoord op de vragen 3 en 4. Beide opties zal het college betrekken bij de uitwerking van het Safe Streets initiatief.

De **VOORZITTER**: Dames en heren! Ik dank de burgemeester, de wethouders, de indieners van de vragen en de ondersteuning.

De voorzitter sluit hierna, aangezien niets meer aan de orde is, de vergadering.